

нитѣ дѣвици и малолѣтнитѣ любезни дѣтчица съ своитѣ рожденни бѣха събрани подъ храмний сводъ. Богѣмолци истински, съ денонощно бдѣние и благовѣние прѣдъ образътъ на Христа Спасителя, роняха и моляха ся съ топли сълзи и молитви за избавлението имъ отъ тия огнетения, притѣснения, които имъ постоянно нанесваха бѣснитѣ звѣрѣве, тая черна черкеска и Баши-боушка прокуда. Не ся мина много, не бѣха залечени йоще ранитѣ на първата бѣда, ето пакъ нова бѣда. Сжщитѣ, ония Божи разбойници, черкезитѣ, които прѣди единъ два дѣня избиха нѣколко селяни, обезчестиха невинни дѣвойки, истрабиха безброй добитѣкъ. Сега ся явяватъ пакъ, пратенници отъ сжщий султанъ, любимиятъ имъ господарь, да взематъ коньетѣ на двамата имъ селски священника, като уловятъ въ сжщото време и священниците за да ги прѣдставятъ прѣдъ лицето на султанътъ. Селянитѣ ся отказаха да изпълнятъ тѣжкитѣ условия на Султанътъ. Тѣ оттърваха священниците си: Желѣзко Колевъ и Господинъ Ивановъ (зетъ на първий) чрѣзъ помощта на единъ керванъ, който случайно ся намѣри тамъ. Като въ сжщото туй врѣме и скриха коньегѣ имъ. Черкезитѣ бѣха облѣчени въ сферата на гиѣвѣтъ си. Яростта взе върхъ надъ злобата! Тѣ обѣдени отъ неосжществението на планътъ, като глѣдаха населението стана на кракъ въоружено и когато единъ отъ черкезитѣ посѣгна върху живота на едного отъ селянитѣ; тогава внезапно ся чу смъртоносний гласъ, на една отъ Българскитѣ пушки и, моментално ся блѣсна черкезкиятъ трупъ по лицето на земята. Той издѣхна и умрѣ. Любитѣ му другари като видѣха че сжщата грозна участъ ще ги сполѣти, тѣ на чesътътъ съ необикновена бързина грабнаха трупътъ на вѣрниятъ си събратъ и изчезнаха въ единъ мигъ отъ селото. Сега и нашии селянинъ на кърви по-